

A Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	2.Kf.700.097/2023/11.
A felperes:	Felperes (Felperes címe)
Az alperes:	Alperes (Alperes címe)
Az alperes képviselője:	alperes képviselője kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díjjal kapcsolatos közzolgálati jogvita
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (21. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Budapest Környéki Törvényszék 14.K.701.309/2021/17. számú ítélete

Í T É L E T

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, az ítélet alperest a felperes javára a 2021. május 1. napjától 2022. december 31. napjáig terjedő időre 773.000 (hétsházhetvenháromezer) forint megbízási díj megfizetésére kötelező fellebbezett rendelkezését hatályon kívül helyezi és az eljárást megszünteti. Ezt meghaladóan az elsőfokú ítéletet helybenhagyja azzal, hogy az alperes a felperesnek járó 231.900 (kétszázharmincegyezer-kilencszáz) forint megbízási díj 2021. február 1. napjától a kifizetés napjáig járó, középarányosan számított törvényes késedelmi kamata megfizetésére köteles.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes szolgálati helye állományában kiemelt főnyomozói beosztásban szolgálatot teljesítő felperes 2020. novemberétől vezetője szóbeli utasítása alapján, 2021. február 3. napjától munkaköri leírásának e feladatkörrel történő kiegészítése mellett a beosztásához nem tartozóan ellátta az iskolaőrökkel kapcsolatos helyi koordinátori feladatokat. E feladatok ellátásáért 2021. február 18. napján kelt szolgálati panaszában megbízási díj megfizetését kérte. Felperes felettese a 2021. április 15. napján kelt 12000-101/127-1/2021.Szü. számú határozatával a szolgálati panaszt – annak megalapozatlanságára hivatkozva – elutasította.

A felperes keresete és az alperes védírata

[2] A felperes a tárgyaláson felemelt keresetében – tartalmát tekintve – a 2020. november 1. napjától 2022. december 31. napjáig terjedő időre 2.009.800 forint megbízási díj és kamatai megfizetésére kérte kötelezni az alperest. A megbízási díj mértékét a rendvédelmi illetményalap 200 %-ában határozta meg. Keresetének jogalapjaként a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (továbbiakban: Hszt.) 71.§ (1) bekezdés c) pontját jelölte meg. Hivatkozott az iskolaőrség tevékenységéről szóló 19/2020. (IX. 10.) ORFK utasítás (a továbbiakban: ORFK utasítás) 15., 46., 48. és 62. pontjaira.

[3] Az alperes védíratában a kereset elutasítását kérte, vitatva a követelés jogalapját.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[4] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek a 2020. november 1. napjától 2022. december 31. napjáig terjedő időre 1.004.900 forint megbízási díjat és annak késedelmi kamatát. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Ítéletét – az ORFK utasítás 2/e., 15., 17., 46., 57. és 62-63. pontjaira figyelemmel – a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjára és (5) bekezdésére, valamint a rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 10/A. § (1) bekezdésére alapította. Ítéletének indokolásában rámutatott, hogy az irányadó ítélkezési gyakorlat értelmében a hivatásos állomány tagjának a szolgálat teljesítése során a munkaköri leírása szerinti, illetve a munkáltató rendelkezése alapján a beosztásához tartozó, de a munkaköri leírásban nem nevesített feladatokat is végre kell hajtania, így az alperes jogszerűen utasította a felperest az iskolaőri helyi koordinátori feladatok elvégzésére; kiemelte ugyanakkor, hogy az alperesnek ez a joga nem sértheti a felperes kinevezése szerinti beosztását. Mivel az iskolaőri koordinátori feladatok kétségtelenül eltérnek a felperes kiemelt főnyomozói beosztásában ellátandó feladataitól, ezeket az eredeti szolgálati beosztásának ellátása mellett, az alól nem mentesítve végezte, ezért a többletszolgálatért díjazásra jogosult. Nem azon van a hangsúly, hogy a többletfeladat (iskolaőri koordinátor) nem tartozik egy önálló beosztásba és nem is azon, hogy e többletfeladat ellátása okozott-e többletterhelést, hanem azon, hogy a feladat a kinevezés szerinti beosztáshoz tartozónak minősül-e vagy sem. Amennyiben az adott

szolgálati beosztás mellett, az alól történő mentesítés nélkül, rendszeresen elvégzett további tevékenység nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz – mint a perbeli esetben –, az többletfeladatként értékelendő. Nincs jelentősége, hogy a helyi koordinátori beosztás az állománytáblán nem szerepelt, mert nem a beosztás elnevezésének, hanem az elvégzett feladatoknak van jelentősége, márpedig a kiemelt főnyomozó beosztású felperes – az alperes által sem vitatottan – 2020. november 1. napjától napi rendszerességgel ellátta a helyi koordinátori feladatokat. A megbízási díj havi összegét a kereseti kérelemhez képest – mérlegeléssel – a rendvédelmi illetményalap 100%-ában határozta meg.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[5] Az elsőfokú ítélettel szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, melyben elsődlegesen annak megváltoztatásával a kereset elutasítását, másodlagosan annak hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását, harmadlagosan az elsőfokú ítéletnek a Kúria VII.Kf.40.443/2021/6. számú ítéletének megfelelő megváltoztatását kérte. Hivatkozott a Hszt. 13. § (1) és (2) bekezdéseire, melyek szerint a felperes köteles volt ellátni a részére jogszerűen előírt feladatokat. Megismételte a helyi koordinátori feladatokkal kapcsolatban az elsőfokú eljárás során előadott érvelését, s kiemelte, hogy a felperes részére előírt helyi koordinátori feladat más beosztás részét nem képezi, ilyen beosztás – szemben a kiemelt főnyomozói beosztással – nincs rendszeresítve, ezért a felperes a Hszt. 71. § (1) bekezdése szerinti megbízási díjra nem jogosult. A felperes által betöltött kiemelt főnyomozói beosztás tartalmát, a beosztáshoz tartozó feladatkört jogszabály vagy közjogi szervezetszabályozó eszköz nem határozza meg; a beosztások megnevezése és rendszerben történő elhelyezése ad lehetőséget a munkakör tartalmával kapcsolatos következtetésekre. Ellenben a helyi koordinátort a rendőrkapitányság vezetője az ORFK utasítás és az alperes Bűnügyi Igazgatóságának ügyrendje szerint a bűnügyi osztály állományából köteles kijelölni. E kritériumnak a felperes megfelelt, a munkáltató pedig egyoldalú utasítási jogával a munkakör keretein belül, a munkaköri leírásban határozhatja meg a felperes által ténylegesen ellátandó feladatokat. Hivatkozott a Kúria VII.Kf.40.443/2021/6. számú ítéletének [19] bekezdésére és előadta, hogy a munkáltató a bűnügyi szolgálati ághoz tartozó bármely olyan feladat elvégzésére utasítást adhat, amelyet az érintett iskolai végzettsége, szakképesítése, képessége alapján el tud végezni, ez a joga azonban nem sértheti az állománytáblázat szerinti beosztást, a felperes ezzel egyező, kinevezés szerinti beosztását, továbbá az utasítás teljesítése esetén az érintett díjazásra (ellenszolgáltatásra) való jogosultságát. A koordinátori tevékenység azonban nem értékelhető másik beosztáshoz tartozó többletfeladatként, ezért annak ellentételezésére a Hszt.-ben szabályozott más, a nagyobb igénybevételt jelentő terhelés elismerésére szolgáló eszköz (például jutalom, előléptetés) vehető igénybe.

[6] Hivatkozott arra is, hogy a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 85. § (2) bekezdése értelmében az elsőfokú bíróságnak a szolgálati panaszt elutasító határozat jogszerűségét annak megvalósításának, vagyis meghozatalának időpontjában, 2021. április 15. napjával kellett volna vizsgálnia. Bár a felperes a megbízási díj iránti igényét 2020. november 1. napjától érvényesítette, nem határozta meg annak végső időpontját, ezért csak a határozathozatal időpontjáig volt köteles állást foglalni a panasz tárgyában. Az elsőfokú bíróság ítélete ezért ellentétes a Kúria VII.Kf.40.443/2021/6. számú ítéletének [22] bekezdésével és elvi tartalmával, mivel a

megbízási díjra való jogosultságot a panaszt elbíráló határozat meghozatalát követő időpontig állapította meg.

[7] A felperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A másodfokú bíróság döntése és annak jogi indokai

[8] A fellebbezés – az alábbiak szerint – részben megalapozott.

[9] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 108. § (1) bekezdése szerint a fellebbezés keretei között bírálta felül. A másodfokú eljárás terjedelme vizsgálatokor az ítéltábla figyelembe vette, hogy a felperes keresetének részbeni elutasítását fellebbezés benyújtásával nem kifogásolta; az alperes az ítéletet anyagi jogi alapon támadta, valamint a határozatának meghozatalát követő időszakon alapuló kereseti kérelem tekintetében pergátló akadályra hivatkozott; az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást és a marasztalási összeg mértékére vonatkozó bírói mérlegelés jogszabálysértő jellegét nem állította, ilyen szempontú felülvizsgálatot nem kért a másodfokú bíróságtól. Ekként a fellebbezés keretei között eljárva a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket a 2020. november 1. napjától 2021. április 15. napjáig terjedő időszakra igényelt megbízási díj jogalapja vonatkozásában megfelelően alkalmazta, döntése indokait részletesen kifejtette, amellyel a másodfokú bíróság az alábbiak szerint értett egyet. Ezt meghaladóan ugyanakkor a pergátló akadállyal érintett kereseti követelésben marasztalás tekintetében az elsőfokú ítélet jogszabálysértő.

[10] A jogvita anyagi jogi kérdését a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt feltételek teljesülése jelentette, tekintettel arra, hogy az alperes álláspontja szerint a felperes által ellátott feladatok beosztásának részét képezték, azok többletfeladat jellege nem támasztható alá. Az ezzel kapcsolatos megállapítások az elsőfokú ítélet anyagi jogi álláspontjának felülbírálatához tartoznak, és a felek eltérő jogértelmezéséből fakadnak, amely jogértelmezéseket azonban a Kúria a fellebbezésben felvetett jogszabálysértés-állítások esetében elvégezte.

[11] A Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontja szerint a hivatásos állomány arra alkalmas tagja átmenetileg megbízható a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával, többletfeladatként. Erre figyelemmel az alperes jogszerűen megbízhatta (utasíthatta) a felperest olyan feladatok elvégzésére, amelyek a képzettségéhez, végzettségéhez, szakmai tapasztalatához kapcsolódtak. Az alperesnek az a joga azonban, hogy a felperest a kiemelt főnyomozó beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére utasíthatja, nem sértheti a felperes kinevezése szerinti beosztását, továbbá az utasítás teljesítése esetén az érintett díjazásra (ellenszolgáltatásra) való jogosultságát. Ha a

felperes a megbízást az eredeti szolgálati beosztása ellátása mellett végezte, a többlétszolgálatért díjazásra jogosult [Hszt. 71. § (5) bekezdése].

[12] Az alperesnél a felperes kiemelt főnyomozói beosztása az állománytáblában rendszeresített és a kinevezésében rögzített szolgálati beosztás (munkakör). Az állománytáblázatban rendszeresített beosztásokhoz tartozó feladatokat a munkáltató a munkaköri leírásban egyoldalú utasításával rögzítheti, a munkaköri feladatok meghatározása azonban a munkáltató részéről nem lehet önkényes. A munkáltató egyoldalú utasítási jogával az állománytáblában rendszeresített beosztás (a munkakör) keretein belül határozhatja meg (sorolhatja fel) azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja jogosult és köteles ellátni. A munkáltató egyoldalú utasítási jogával a kiemelt főnyomozó beosztás (munkakör) keretein belül határozhatja meg a munkaköri leírásban a felperes által ténylegesen ellátandó feladatokat. Utal azonban a másodfokú bíróság az e körben következetes bírói gyakorlatra (Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.389/2021/4., Kf.VII.39.523/2021/4., Kf.VII.45.197/2021/4.), amely szerint a hivatásos szolgálati jogviszonyban, egyezően más alá- és fölérendeltségen alapuló foglalkoztatási jogviszonnyal, a munkáltató utasítási joga nem korlátlan, a munkaköri leírásban csak olyan feladatot határozhat meg, amely az adott munkakör keretei közé tartozik. A munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség. Az alperes csak a kinevezés szerinti munkakörön, tehát beosztáson belül határozhatja meg szabadon a munkaköri leírásban nevesített feladatokat, a munkaköri leírásba a beosztáshoz tartozó feladatok mellett más feladatokat – ennek ellentételezése nélkül – jogszerűen nem építhet be, a munkaköri leírásnak az általános utasítási jogkörre vonatkozó megállapításai is csak a munkakörbe tartozó feladatokat érintően értelmezhetők jogszerűen. Mindezekre figyelemmel az alperes hivatkozása a Hszt. 13. § (1) és (2) bekezdéseiben foglaltakra megalapozatlan és az ügy érdemi eldöntése szempontjából irreleváns.

[13] A munkáltató a bünygyi szolgálati ághoz tartozó bármely olyan feladat elvégzésére adhat utasítást, amelyet az érintett iskolai végzettsége, szakképesítése, képessége alapján el tud végezni, azonban ez a jogosultsága nem az ORFK utasításban foglalt rendelkezésekből, hanem a Hszt. munkáltatói jogokat szabályozó rendelkezéseiből következik. Az alperes munkáltatónak az a joga, hogy a felperest a beosztásához tartozó feladatok mellett a bünygyi szolgálati ághoz tartozó feladatok elvégzésére utasíthatja, nem sértheti az állománytáblázat szerinti beosztást, a felperes ezzel egyező, kinevezés szerinti beosztását, továbbá az utasítás teljesítése esetén az érintett díjazásra (ellenszolgáltatásra) való jogosultságát. Az alperes ORFK utasítás 2/e. pontjára történő hivatkozása nem érinti a Hszt. 2. § 25. pontja szerinti állománytáblázatban rendszeresített beosztásba tartozó munkaköri feladatokat. Amennyiben az állománytáblázat szerinti beosztáshoz tartozó feladatokat a munkáltató önkényesen csoportosíthatná át más beosztásokhoz, az állománytáblázat szerinti beosztások és az arra épülő illetményrendszer kiüresedne. A Kúria következetes – jelen perben is irányadó – gyakorlata szerint a munkáltató utasítása alapján a hivatásos állomány tagja ugyan esetenként köteles ellátni a beosztása szerinti tevékenységhez nem tartozó feladatokat is, az ilyen jellegű feladat tartós ellátása ugyanakkor nem maradhat ellentételezés nélkül. Amennyiben a hivatásos szolgálati viszonyban álló hosszabb időn át a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, többletdíjazásra jogosult (Kf.VII.39.523/2021/4., Kf.VII.39.525/2021/3.). Mindebből az is következik, hogy a beosztáshoz nem tartozó

feladatok akkor sem tekinthetők a kinevezés szerinti beosztás részének, ha azokat a munkaköri leírás tartalmazza (vö. Kf.III.39.690/2021/5.).

[14] Az Rtv. 10/A. § (1) bekezdése és az ORFK utasítás megteremtette a helyi koordinátori feladat munkaköri alapfeladatként kijelöléssel történő ellátásának jogi hátterét, ez azonban nem eredményezheti azt, hogy a beosztáshoz nem tartozó munkafeladatok elvégzése ellentételezés nélkül maradjon. Így a perben azt kellett vizsgálni és értékelni, hogy a kiemelt főnyomozó beosztásban foglalkoztatott felperes által ellátott helyi koordinátori feladatok beosztásához tartozónak tekinthetők-e.

[15] A Kúria korábbi, jelen ügyben is irányadó határozataiban (Kfv.VII.37.642/2020/5., Kf.VII.39.525/2021/3.) kimondta, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívak, ebből következően a felperest akkor illetheti meg a megbízási díj, ha nem a kinevezés szerinti kiemelt főnyomozói beosztásához tartozó feladatkört látott el, többletfeladatként. A Kúria a Kfv.VII.37.642/2020/5. számú döntésében is kifejtette: nem azon van a hangsúly, hogy a többletfeladat okozott-e többletterhelést, hanem azon, hogy a feladat a beosztáshoz tartozónak tekinthető-e. Amennyiben ugyanis a rendszeresen végzett további tevékenység nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz, az mindenképpen többletfeladatként értékelhető.

[16] Az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a felperes által a munkáltató egyoldalú utasítása (kijelölése) alapján napi rendszerességgel ellátott helyi koordinátori feladatok – függetlenül attól, hogy azok utóbb a felperes munkaköri leírásába is bekerültek –, nem tartoztak a kinevezés szerinti kiemelt főnyomozói beosztásához. Bár a kiemelt főnyomozói beosztáshoz tartozó konkrét feladatokat, mint arra az alperes hivatkozott, jogszabály vagy belső norma valóban nem határozza meg, azonban az állománytáblázatban a nyomozói beosztáshoz tartozó kiemelt főnyomozói munkakör feladatkörei, figyelemmel az alaptevékenység bűnügyi tevékenységi jellegére, a nyomozást és az általános nyomozó hatóságként eljáró rendőrség nyomozási feladatait szabályozó jogszabályok – a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény 31. § (1)-(3) bekezdései, valamint a nyomozás és az előkészítő eljárás részletes szabályairól szóló 100/2018. (VI. 8.) Korm. rendelet szabályai – alapján kellőképpen körülhatárolható. Mindezek alapján a bűnügyi tevékenységet ellátó kiemelt főnyomozó beosztásához az ORFK utasítás 2/e. pontja szerint az iskolaőrség helyi szintű tevékenységének koordinálását, szakmai irányítását és ellenőrzését célzó helyi koordinátori feladatok nem tartoznak hozzá. A helyi koordinátornak a rendőrkapitányság illetékességi területén végrehajtott iskolaőri tevékenységre vonatkozó közvetlen szakmai irányítási és előljárói (ORFK utasítás 15. és 17. pontjai), szolgálattervezési és szolgálat szervezési (ORFK utasítás 46. és 48. pontjai), valamint beszámoltatási és szolgálatellátás ellenőrzési (ORFK utasítás 57. és 62. pontjai) feladatai a kiemelt főnyomozó alaptevékenységként ellátott (bűnügyi) feladataihoz képest – ha azzal nem is összeegyeztethetetlenek, de – mindenképpen (vezetői) többletfeladatként értékelendők.

[17] A fentiek szerint az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg azt, hogy a felperes által rendszeresen végzett helyi koordinátori feladatok ellátása a Hszt. 71. § (1) bekezdés c)

pontja szerinti többletfeladatként értékelhető, amely a Hszt. 71. § (5) bekezdése alapján megbízási díjra jogosít.

[18] Az alperes ugyanakkor alappal hivatkozott a Kúria VII.Kf.40.443/2021/6. számú ítéletének [22] bekezdéséből kiolvasható – a Kf.VII.45.197/2021/4. számú határozattal is megerősített – bírói gyakorlatra, melynek értelmében – a Kp. 85. § (2) bekezdésének 5. § (4) bekezdése szerinti megfelelő értelmezésével, eltérő törvényi rendelkezés hiányában – az elsőfokú bíróságnak a szolgálati panaszt elutasító határozattal elbírált megbízási díj iránti igény jogszerűségét a határozat meghozatala időpontjában (2021. április 15.) kellett vizsgálnia. A felperes a panaszban a megbízási díj kifizetését 2020. november 1. napjától kérte, az igényérvényesítés végső időpontját azonban, mint arra az alperes helytállóan felhívta a figyelmet, nem határozta meg, ezért az alperesnek határozatában a határozat meghozatala időpontjáig kellett állást foglalnia a felperes panaszának tárgyában. A felperes – a határozatban foglaltak vitatására tekintettel – a szolgálati panasszal érvényesített követelés tárgyában így csak a határozathozatalig terjedő időre terjeszthette elő keresetét a bíróságnál.

[19] A másodfokú bíróság – figyelemmel a Kúria VII.Kf.40.443/2021/6. számú ítéletének [22] bekezdésében kifejtettekre – rámutat arra, bár a felperes módosított keresetében a szolgálati panaszt elutasító határozat meghozatalát követő, a 2021. április 16. napjától 2022. december 31. napjáig terjedő időtartamra is kiterjesztette követelését, azonban a kereset és a keresetváltoztatás nem irányulhat olyan megbízási díjra, amelyet a felperes a panasz eljárás keretében nem igényelt és az alperes a panasz eljárásban nem bíralt el. Eltérő értelmezés esetén az igényérvényesítés (a szolgálati panasz és a bíróság előtti jogvita) Hszt. XXIV. Fejezetében rögzített szabályai sérülnének, a bíróság elvonná a munkáltatónak a panasz elbírálására vonatkozó, a törvényben biztosított jogosultságát (és kötelezettségét). Az igényérvényesítés törvényes rendjére vonatkozó szabályok megtartása célszerűségi, észszerűségi, gazdaságossági szempontokra tekintettel nem mellőzhetők. Az a körülmény, hogy a felperes panaszában a megbízási díj iránti igényét milyen módon határozza meg, az igényérvényesítés törvényes rendjét nem változtatja meg. Az igényérvényesítés rendje nem függhet attól, hogy a panaszos csak az igényérvényesítés kezdő időpontját határozza meg, illetve a „véghatáridőt” megjelöli-e vagy sem a panaszában. Ebből a szempontból nincs annak sem jelentősége, hogy az új igény a panasszal érvényesített követeléssel azonos tényeken és jogszabályi rendelkezéseken alapul és a peres eljárás időtartama alatt esetleg lejárt követeléssé vált. A munkáltatónak kell a határozata meghozatalát követő időszakra vonatkozó megbízási díj iránti panaszt is elbírálni, keresetváltoztatással a közigazgatás perben a munkáltató döntése (a közigazgatási cselekmény) nem váltható ki (Kfv.VII.38.014/2020/6., Kf.VII.39.633/2021/5.).

[20] A Kp. 48. § (1) bekezdés e) pontja, illetve a Kp. 81. § (1) bekezdés a) pontja értelmében a bíróság a keresetlevelet visszautasítja, ha a felperes anélkül indít pert, hogy bármely fél a vitatott tevékenységgel szemben jogszabály által biztosított közigazgatási jogorvoslatot kimerítette volna, vagy a pert más közigazgatási eljárásnak kell megelőznie, illetve bíróság az eljárást bármely szakaszában megszünteti, ha a 48. § (1) bekezdés a)-i) pontja alapján a keresetlevél visszautasításának lett volna helye. Jelen esetben az igényérvényesítés törvényben meghatározott sorrendje a megbízási díj kifizetése iránti panasz benyújtása (Hszt. 267. § (1) bekezdés), majd ennek elutasítása esetén a bírósághoz kereset

benyújtása (Hszt. 270. § (1) bekezdés a) pont). Azonban a felperes a 2021. április 16. napjától 2022. december 31. napjáig terjedő időtartamra megbízási díj kifizetése érdekében szolgálati panaszt az alpereshez nem nyújtott be, a részére jogszabály által biztosított közigazgatási jogorvoslatot nem merítette ki.

[21] A fent ismertetett – hivatalból is vizsgálándó – pergátló akadály miatt a másodfokú bíróság a Kp. 110. § (4) bekezdése alapján a panaszt elutasító határozat meghozatalát követő időszakra vonatkozó kereseti követelés tekintetében az elsőfokú ítéletet részben hatályon kívül helyezte, és az eljárást megszüntette. Figyelemmel volt arra, hogy 2021. április hónapja a felperes többletfeladat-ellátásával érintett volt és az erre a hónapra vonatkozó megbízási díj összegének csökkentését az alperes fellebbezésében nem kérte. A keresettel jogszerűen érvényesített követelés jogalapjával összefüggésben kifejtettekre figyelemmel a másodfokú bíróság – a fellebbezéssel nem támadott rendelkezéseket nem érintve – a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján az elsőfokú ítéletet helybenhagyta azzal, hogy megalapozott kereseti követeléssel érintett időszak módosulására tekintettel a késedelmi kamat számításának kezdő időpontját 2021. február 1. napjában határozta meg.

[22] A túlnyomórészt pernyertes alperes fellebbezésében (mind első-, mind másodfokú) perköltség iránti igényét jelezte ugyan, azonban azt sem összegszerűen, sem jogszabályi rendelkezésre utalással nem számította fel, így arról a másodfokú bíróság a Kp. 35. §-a alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 81. § (1) és (2) bekezdései, valamint 82. § (1) és (3) bekezdései értelmében nem rendelkezett.

[23] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján személyes illetékmentes, a felperest pedig a Kp. 35. § (4) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 525. § (1) bekezdése értelmében munkavállalói költségkedvezmény illeti meg, ezért az Itv. 46. § (1) bekezdése szerinti fellebbezési eljárási illetéket a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 95. § (1) bekezdés c) pontjára és a Pp. 102. § (6) bekezdésére figyelemmel az állam viseli.

[24] Az ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó Kp. 77. §-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[25] A másodfokú bíróság a határozat bevezető részében az alperes 2023. január 1. napjával megváltozott megnevezését az Alaptörvény – tizenegyedik módosítását követően hatályos – F) cikk (2) bekezdésére és a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 4/A. § (1) bekezdésére figyelemmel tüntette fel.

[26] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2023. december 6.

dr. Szőke Mária s.k.	dr. Bendli Attila József s.k.	dr. Németh Andrea s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró